

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/109/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712208986
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5712208986.4

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu CETELEM SLOVENSKO, a.s. Panenská 7, 81236 Bratislava, IČO:35 787 783, právne zastúpený JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou so sídlom v Martine, Hviezdoslavova 7, proti žalovaným: v rade 1/ F. U., M..XX.X.XXXX, Q. L., D. X, v rade 2/ L. P., M.. XX.X.XXXX, Q. F., B. J. Q. XX, v konaní o zaplatenie 180,91 eur s príslušenstvom, a v konaní o zaplatenie sumy 504,51 eur žalovaným v rade 2/ s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 39,83 eur proti žalovaným v rade 1/ a 2/ sa **z a s t a v u j e .**

Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 112,53 eur spolu so 6%-ným úrokom z omeškania a to žalovaný v rade 1/ za obdobie od 23.5.2013 do zaplatenia a žalovaný v rade 2/ od 17.5.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný v rade 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi 6%-ný úrok z omeškania zo sumy 504,51 eur od 25.2.2009 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku uplatneného nároku voči žalovaným v rade 1/ a 2/ sa žaloba zamietá.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na tunajšom súde 19.6.2012 sa žalobca proti žalovaným domáhal toho, aby boli žalovaní povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 180,91 eur spolu so 6% úrokom z omeškania ročne zo sumy 617,04 eur od 16.2.2006 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trov konania.

Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že žalobca na základe písomnej žiadosti - návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 31.1.2005 poskytol žalovanému v rade 1/ úver vo výške 504,51 eur na nákup spotrebného tovaru. Zmluva bola uzavretá prijatím návrhu žalovaného žalobcom a na základe nej žalobca za žalovaného v rade 1/ uhradil časť kúpnej ceny tovaru, zodpovedajúcu výške poskytnutého úveru a žalovaný v rade 1/ tento tovar prevzal. Úver bol takto odfinancovaný podľa zmluvy dňa 8.2.2005. Trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/193/2007 zo dňa 16.2.2009 bol žalovaný v rade 1/ uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 9 ods.2, § 250a ods.1,3 Tr.zákona účinného do 31.12.2005 a žalovaný v rade 2/ bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 9 ods.2, § 250a ods.1 Tr.zákona účinného do 31.12.2005. Žalovanému v rade 1/ bola týmto trestným rozkazom právoplatne uložená povinnosť uhradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne spôsobenú

škodu vo výške 504,51 eur. Rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/193/2007 bol žalovaný v rade 2/, ktorý proti trestnému rozkazu podal odpor, uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 9 ods.2, § 250a ods.1 Tr.zákona účinného do 31.12.2005 avšak žalobca bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Rozsudok vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ nadobudol právoplatnosť 30.11.2009.

Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný v rade 1/ mal splatiť úver v 12.tich mesačných splátkach vo výške 51,42 eur, ktoré boli zročné k 15.-temu dňu v mesiaci a to počnúc dňom 15.2.2005. Dátum prvej splátky bol posunutý na deň 15.3.2005 a pri pravidelnom splácaní úveru mal žalovaný v rade 1/ žalobcovi celkovo zaplatiť sumu 617,04 eur. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá k 15.2.2006 a k tomuto dňu dlh žalovaného z poskytnutého úveru predstavoval sumu 645,59 eur, ktorý bol tvorený jednak dlžnými nesplatenými splátkami a jednak zmluvnými pokutami za mesačné splátky, zročné k 15.3.2005 až k 15.9.2005 a to vo výške 8% z každej dlžnej splátky.

Žalobca tvrdil, že žalovaní v rade 1/ a 2/ svojim trestným činom spôsobili žalobcovi škodu vo výške 645,59 eur, ktorá suma je tvorená sumou 617,04 eur, ktorá predstavuje sumu, ktorú mal žalovaný v rade 1/ zaplatiť titulom poskytnutého úveru a zo sumy 28,58 eur, čo predstavuje súčet vyššie spomínaných zmluvných pokút (7x 4,08 eur).

V svojej pôvodnej žalobe žalobca uviedol, že voči žalovanému v rade 1/ je vedené exekútorským úradom JUDr. Petra Matejovie, exekútora z Liptovského Mikuláša exekučné konanie pod sp.zn. EX 3262/2007 na vymoženie pohľadávky vo výške 464,68 eur na základe vyššie spomínaného trestného rozkazu a z toho dôvodu žalobca voči žalovaným v rade 1/ a 2/ uplatňoval len rozdiel v celkovej výške 180,91 eur. (645,59 eur mínus 464,68 eur=180,91 Eur). Zo sumy 617,04 eur, ktorú sumu mal žalovaný v rade 1/ zaplatiť celkovo titulom poskytnutého úveru, pri pravidelnom splácaní, žalobca potom požadoval úrok z omeškania od 16.2.2006.

Podaním z 25.6.2013, na súd došlým 26.6.2013 žalobca rozšíril žalobu a žiadal, aby boli žalovaní v rade 1/ a 2/ povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 657,40 eur spolu 9,25% úrokom ročne zo sumy 628,82 eur od 1.5.2009 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania. Suma 657,40 eur pozostávala zo sumy 514,17 eur, čo bola suma tvoriaca súčet dlžných mesačných splátok úveru, vrátane zmluvných úrokov, ďalej zo sumy 98,04 eur, ktorá predstavovala neuhradenú úverovú istinu, splatnú ku dňu podozrenia zo spáchania trestného činu od januára 2006 do zaplatenia, zo sumy 28,50 eur, čo predstavovalo neuhradené zmluvné pokuty za omeškanie s úhradou splátok za marec 2005 až september 2005 7x po 4,08 eur. Podľa vyjadrenia žalobcu suma 657,40 eur predstavovala škodu, ktorý svojím trestným činom žalovaní v rade 1/ a 2/ žalobcovi spôsobili.

Prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobca na pojednávaní dňa 17.10.2013 korigoval žalobu a to tak, že žalobca netrval na pripustení zmeny žaloby podľa podania zo dňa 25.6.2013, ale žiadal, aby súd žalovaného v rade 2/ samostatne zaviazal k zaplateniu sumy 504,51 eur a k náhrade trov konania, a aby oboch žalovaných spoločne a nerozdielne zaviazal k zaplateniu sumy 141,08 eur, spolu so 6% úrokom z omeškania ročne zo sumy 617,04 eur od 16.2.2006 do zaplatenia a k náhrade trov konania. V tej časti, kde voči žalovaným v rade 1/ a 2/ uplatnil nižší nárok, pokiaľ ide o istinu, zobrať žalobca v prevyšujúcej časti žalobu späť. Nárok voči žalovanému v rade 2/ uplatnil titulom vzniknutej škody, ktorá žalobcovi vznikla na základe úverového podvodu, ktorý spáchal aj žalovaný v rade 2/. Suma 141,08 eur, ktorú požadoval žalobca priznať spoločne a nerozdielne voči žalovaným v rade 1/ a 2/ je tvorená rozdielom, ktorý vznikne odpočítaním sumy 504,51 eur od sumy 645,59 eur (súčet splátok, ktoré mal žalovaný v rade 1/ zaplatiť podľa úverovej zmluvy a zmluvnej pokuty 28,58 eur).

Vzhľadom na takýto prednes právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní, súd uznesením, vyhláseným na pojednávaní dňa 17.10.2013 v prítomnosti oboch žalovaných a právneho zástupcu žalobcu zmenu žaloby, ktorú žalobca urobil podaním z 25.6.2013, na súd došlým 26.6.2013 nepripustil.

Vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ súd potom uznesením, vyhláseným na pojednávaní dňa 4.12.2013 pripustil zmenu žaloby podľa prednesu právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 17.10.2013, kde žalobca žiadal, aby bol žalovaný v rade 2/ samostatne zaviazaný k zaplateniu sumy 504,51 eur žalobcovi.

Vzhľadom k čiastočnému späťvzatiu žaloby, kde žalobca žiadal, aby žalovaní v rade 1/ a 2/ boli spoločne a nerozdielne zaviazaní k zaplateniu istiny 141,08 eur, čo je nárok o 39,83 eur nižší, než v pôvodne uplatnenej žalobe (kde žalobca uplatňoval sumu 180,91 eur), súd konanie podľa § 96 ods.1 O.s.p. zastavil.

Žalovaní v rade 1/ a 2/ zmenenú žalobu nijako nenamietali, spoliehali sa na spravodlivé rozhodnutie súdu v tejto veci, skutkové tvrdenia žalobcu rovnako nerozporovali.

Okrem výsluchu účastníkov - žalovaných, súd vykonal dokazovanie aj čítaním listín žalobcom pripojených do súdneho spisu a oboznámil sa s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/193/2007 a s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Martin sp.zn. 21Er 1625/2007. Takto vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav veci:

Je pravdou, že žalovaný v rade 1/ dňa 31.1.2005 podpísal žiadosť - návrh zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorý bol akceptovaný žalobcom, na základe ktorej úverovej zmluvy bol žalovanému v rade 1/ poskytnutý spotrebiteľský úver v celkovej výške 15.199,-Sk na nákup spotrebného tovaru v predajnej cene 19.199,-Sk pri priamej platbe žalovaného v rade 1/ 4.000,-Sk. Úver mal žalovaný začať splácať 15.2.2005 a celkový súčet mesačných splátok, ktoré boli dohodnuté v počte 12. a vo výške 1549,-Sk predstavoval sumu 18.588,-Sk, čiže 617,04 eur.

Z vyššie spomínaných rozhodnutí, vydaných Okresným súdom Martin v trestnom konaní, vedenom pod sp.zn. 3T/193/2007 ale aj z výpovede účastníkov konania- žalovaných bolo zrejmé, že žalovaný v rade 1/ k žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru pripojil potvrdenie o zamestnaní a o výške príjmu, ktoré mu vystavil žalovaný v rade 2/ s tým, že pracuje v jeho firme, avšak táto skutočnosť pravdivá nebola.

Ako súd zistil potom z vyjadrenia žalobcu, ktoré žalobca súdu zaslal na základe výzvy súdu, listom z 26.11.2013 v tom čase žalobca žiadosti o poskytnutie úveru posudzoval individuálne automatizovaným systémom posudzovania žiadostí, a pri žiadosti o úver bolo potrebné, aby boli splnené tieto podmienky - žiadateľ bol fyzická osoba - občan Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území SR vo veku 18. až 70.rokov a aby mal trvalý zdroj príjmu. V prípade, že by žiadateľ, to znamená žalovaný v rade 1/ bol uviedol, že je nezamestnaný, nebol by mu úver poskytnutý. Skutočnosť, že žalovaný v rade 1/ v období, keď spisoval žiadosť o poskytnutie úveru bol nezamestnaný, bola zistená jeho výsluchom.

Nesporne bolo preukázané, že žalovaní v rade 1/ a 2/ sa tak v spolupáchateľstve dopustili trestného činu úverového podvodu, za ktorí boli odsúdení a to žalovaný v rade 1/ trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/193/2007 zo dňa 16.2.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 6.3.2009 a žalovaný v rade 2/ rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/193/2007 zo dňa 30.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2009. V tom období len žalovaný v rade 1/ bol v trestnom rozhodnutí zaviazaný k náhrade škody žalobcovi a to vo výške 504,51 eur. V konaní nebol produkovaný dôkaz, preukazujúci, že by žalobca exekučne proti žalovanému v rade 1/ škodu, priznanú právoplatným trestným rozkazom proti žalovanému v rade 1/ vymáhal, nakoľko exekučné konanie, na ktoré žalobca v žalobe upozornil, sa týkalo iného skutku a aj iného trestného rozkazu súdu Slovenskej republiky, a to konkrétne trestného rozkazu, ktorý pod spisovou značkou 1T/127/2006 dňa 30.3.2007 vydal Okresný súd Žilina.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že úverová zmluva, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ za takýchto okolností nebola uzavretá platne, čiže bola neplatná.

Na právny úkon žalobcu a žalovaného v rade 1/ aj keď právne vzťahy, vyplývajúce z úverovej zmluvy sú primárne upravované Obchodným zákonníkom (zák.č.513/1991 Zb.) sa vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka (zák.č.40/1964 Zb.), upravujúce právne úkony.

Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 49a Občianskeho zákonníka, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle, vychádzajúcim zo skutočností, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala, alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je tak isto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútkach nerobí právny úkon neplatným.

Podľa § 42 Občianskeho zákonníka, ak pre neplatnosť právneho úkonu vznikne škoda, zodpovedá sa za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Je zrejmé, že žalovaní v rade 1/ a 2/ predstierajúc žalobcovi, že žalovaný v rade 1/ je zamestnancom žalovaného v rade 2/, teda predložením falošného potvrdenia žalovaného v rade 2/ o zamestnaní žalovaného v rade 1/ žalobcovi uviedli žalobcu do omylu v úmysle získať finančné prostriedky od žalobcu, na základe uzavretej úverovej zmluvy. Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že v prípade, že by žalovaný v rade 1/ nebol predložil potvrdenie o zamestnaní a o stálom príjme, úver by mu nebol poskytnutý, je teda zrejmé, že žalobca by bez poskytnutia potvrdenia o príjme by úverovú zmluvu so žalovaným v rade 1/ neuzavrel a urobil tak len vzhľadom na skutočnosť, že takéto falošné potvrdenie mu predložené bolo. Na základe tejto skutočnosti potom aj žalovanému v rade 1/ poskytol sumu 151999,-Sk, čiže sumu 504,51 eur a žalovaný v rade 1/ mu mal celkovo vrátiť spolu s úrokmi sumu 18.588,-Sk, čiže sumu 617,04 eur. Žalovaný v rade 1/ však už v čase uzatvárania úverovej zmluvy vedel, že úver nebude mať z čoho splácať a tým sa spolu so žalovaným v rade 2/ dopustil v spolupáchateľstve trestného činu podvodu, pre ktorý boli obaja žalovaní právoplatne odsúdení. Čiže žalovaní v rade 1/ a 2/ spoločným konaním vylákali od žalobcu úver tým, že žalobcu uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru. Plnenie, ktoré žalobca poskytol žalovanému v rade 1/ z neplatnej úverovej zmluvy, teda sumu 504,51 eur, ktorá bola žalovanému v rade 1/ priamo poskytnutá žalobcom je nutné z pohľadu Občianskeho zákonníka posudzovať ako bezdôvodné obohatenie. To, čo žalobcovi ušlo na základe neplatne poskytnutého úveru, to znamená úroky, ktoré mal žalobca získať a boli súčasťou dohodnutých splátok, čiže rozdiel medzi sumou 18.588,-Sk a 15.199,-Sk, je tzv. ušlý zisk žalobcu a podľa názoru súdu nárok na takéto plnenie je nutné posudzovať ako škodu. Čiže ak žalovaný v rade 1/ v prípade platného uzavretia úverovej zmluvy a pravidelného splácania úveru mal žalobcovi zaplatiť celkovú sumu 617,04 eur, avšak priamo mu žalobca plnil len sumu 504,51 eur, rozdiel predstavuje sumu 112,53 eur.

Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, kto sa úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech, získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods.3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Majúc preukázaný tento skutkový stav veci, súd nároky žalobcu posudzoval z pohľadu týchto vyššie citovaných zákonných ustanovení.

Suma 504,51 eur, ktorá bola žalobcom priamo na základe neplatnej úverovej zmluvy poskytnutá žalovanému v rade 1/ podľa presvedčenia súdu a z pohľadu občianskeho práva predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného v rade 1/ na úkor žalobcu. Suma 112,53 eur, čo je suma, predstavujúca rozdiel medzi sumou, ktorú mal žalovaný v rade 1/ podľa úverovej zmluvy celkovo žalobcovi zaplatiť 617,04 eur a sumou, ktorú žalovaný v rade 1/ priamo získal od žalobcu (504,51 eur) je podľa presvedčenia súdu suma, ktorá žalobcovi v príčinnej súvislosti s podvodným konaním žalovaných v rade 1/ a 2/ ušla, pretože vzhľadom na neplatné uzavretie zmluvy sa žalobca dohodnutých zmluvných plnení proti žalovanému v rade 1/ domáhať nemohol. Ušli mu však úroky a tie sú podľa presvedčenia škodou, za ktorú spoločne a nerozdielne zodpovedajú obaja žalovaní. Preto súd oboch žalovaných spoločne a nerozdielne v zmysle ustanovenia § 438 ods.1 Občianskeho zákonníka zaviazal k tomu, aby titulom náhrady škody žalobcovi uhradili to, čo by žalobcovi pri platnom uzavretí úverovej zmluvy a riadnom plnení zmluvne dohodnutých záväzkov patrilo, čiže ušlý zisk, spočívajúci v ušlých úrokoch vo výške 112,53 eur.

Popri tejto istine súd žalobcovi priznal aj požadovaný úrok z omeškania vo výške 6% ročne avšak od iného dátumu, keď to žalobca žiadal. Nárok na náhradu škody je totiž dlhom, ktorého zročnosť nie je stanovená rozhodnutím súdu, dohodou účastníkov ani nevyplýva zo zákona a preto v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka je dlžník povinný plniť tento dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Ak tak dlžník neurobí, nasledujúcim dňom dostáva sa do omeškania. Žalovaní v rade 1/ a 2/ v trestnom konaní žalobcom neboli požiadaní o náhradu tejto škody. Žalobca voči nim uplatňoval len nárok na zaplatenie sumy 504,51 eur. O tom, že žalobca proti nim požaduje viac sa dozvedeli až vtedy, keď im bola súdom v konaní vo veci 10C/109/2013 doručená žaloba a tá bola žalovanému v rade 1/ doručená 21.5.2013 a žalovanému v rade 2/ dňa 15.5.2013. Žalovaní mali plniť žalobcovi nasledujúceho dňa a druhým dňom po doručení žaloby sa dostali do omeškania s úhradou požadovaného dlhu. U žalovaného v rade 1/ potom došlo k omeškaniu od 23.5.2013 a u žalovaného v rade 2/ od 17.5.2013. Len od tohto dňa súd žalobcovi nárok na úroky z omeškania, ktorý inak nachádza oporu v ustanovení § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods.1 Nariadenia Vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, priznal.

Tam, kde žalobca žiadal, aby bol žalovaný v rade 2/ samostatne zaviazaný k zaplateniu sumy 504,51 eur titulom náhrady škody žalobcovi, súd takýto nárok za dôvodný nepovažoval. Bolo preukázané, že k zaplateniu tejto sumy, ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného v rade 1/ bolo právoplatným trestným rozkazom zaviazaný žalovaný v rade 1/. Žalobca neprodukoval dôkazy, preukazujúce, že by z nejakého dôvodu tento nárok priznaný právoplatným exekučným titulom - trestným rozkazom, bol voči žalovanému v rade 1/ nevymožiteľný, teda, že by žalobca nemal priamo možnosť od žalovaného v rade 1/ vymôcť sumu, ktorú žalovanému v rade 1/ poskytol a teda by táto nevymožená suma na strane žalobcu predstavovala škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s podvodným konaním žalovaného v rade 2/. Podľa presvedčenia súdu žalovaný v rade 2/ svojím konaním nespôsobil žalobcovi škodu vo výške 504,51 eur, a pretože žalobca na zaplatenie tejto sumy voči žalovanému v rade 2/ nárok nemá.

Žalobca proti žalovaným v rade 1/ a 2/ požadoval vyššiu istinu, a to istinu vo výške 141,08 eur, teda požadoval aj priznanie zmluvnej pokuty za vyššie uvádzané splátky v celkovej sume 28,58 eur. Tento nárok súd žalobcovi proti žalovaným v rade 1 a 2/ nepriznal, pretože vzhľadom na neplatnosť zmluvy nedošlo k platnej dohode o zmluvnej pokute medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím inštitútom a nie je možné konštatovať, že nárok na ňu pri jej neplatnom dojednaní je možné považovať za škodu, teda to, čo žalobcovi ušlo, teda ušlý zisk. V tejto časti preto žaloba proti žalovaným v rade 1/ a 2/ bola zamietnutá a súd túto skutočnosť vyjadril v samostatnom výroku tohto rozsudku.

Žalobca ale žiadal, aby boli obaja žalovaní zaviazaný zaplatiť mu 6% úrok z omeškania zo sumy 617,04 eur od 16.2.2006 do zaplatenia. Súd žalobcovi priznal nárok na úroky z omeškania zo sumy 112,53

eur od iného dátumu z dôvodov vyššie uvedených, avšak dospel k presvedčeniu, že žalovaný v rade 1/ bol vo vzťahu k žalobcovi aj v omeškaní so zaplatením sumy 504,51 eur, k zaplateniu ktorej bol zaviazaný vyššie spomínaným trestným rozkazom. Tento trestný rozkaz bol žalovanému v rade 1/ doručený 23.2.2009. Žalovaný mal možnosť plniť podľa trestného rozkazu náhradu škody už 24.2.2009, a keďže tak neurobil, podľa presvedčenia súdu sa dostal do omeškania s úhradou sumy 504,51 eur od 25.2.2009. A keďže neprodukoval dôkaz, že túto sumu už žalobcovi zaplatil, je s plnením tejto sumy stále v omeškaní, preto súd žalobcovi v rámci nároku na úroky z omeškania zo sumy 617,04 eur, ktoré požadoval voči obom žalovaným priznal nárok na úrok z omeškania len voči žalovanému v rade 1/ a to zo sumy 504,51 eur od 25.2.2009 do zaplatenia.

Vo zvyšku uplatneného nároku na úroky z omeškania z tejto sumy a voči žalovanému v rade 2/ žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca nebol v konaní plne úspešný rovnako, ako neboli v konaní plne úspešní žalovaní v rade 1/ a 2/ a preto súd využil ustanovenie § 142 ods.2 O.s.p. a rozhodol o trovách konania v jeho zmysle tak, že ani jednému z účastníkov sa proti tomu druhému náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.